

ПРОТОКОЛ

№ 5525

гр. София, 19.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА
Съдебни ЕВА Т. ТОМОВА-ГРЕКОВА
заседатели: ДОРА ИВ. СИМЕОНОВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. И.
и прокурора П. Д. Ф.

Сложи за разглеждане докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Наказателно дело от общ характер № 20231110204506 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

СРП - редовно уведомена от предходно съдебно заседание, се представлява от прокурор Ф..

ПОДСЪДИМИТЕ

Подс. Т. В. А.ОВ - редовно призован чрез началника на СЦЗ, се явява, конвоиран от СЦЗ.

Упълномощения му защитник адв. М., редовно уведомена от пр.с.з., се явява.

Подс. Д. В. Н. - редовно уведомен от предходно съдебно заседание и призован чрез началника на Сл. арест, се явява, доведен от Следствения арест на бул. „Г.М. Д.“ № 42.

Упълномощеният му защитник адв. ВАСИЛ К., редовно уведомен от пр.с.з., не се явява.

-

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискани и постъпили по делото актуални справки за съдимост по отношение на двамата подсъдими.

Съдът констатира, че в съдебната зала присъства майката на подс. Н. и заявява, че адв.К. я е предупредил, че ще закъснее.

СТАНОВИЩА НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

СРП: Считам, че са налице процесуални пречки за даване ход на делото, предвид неявяването на адв.К.. Доколкото същият е бил уведомен за датата и часа на днешното съдебно заседание, и е заявил, че няма ангажименти в същия ден и час, предлагам на съда, да даде почивка, с оглед изчакването на адв.К., като се обосновавам с предходни заседания, в които същият закъснява.

Адв.М.: Оставям по преценка на съда.

ПОДСЪДИМИЯТ А.ОВ: Оставям по преценка на съда.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Да не се дава ход на делото.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и с оглед неявяването на адв.К., намира че е налице процесуална пречка за даване ход на делото

Съдът констатира, че по време на постановяване на горното определение в 14:33 ч. в съдебната зала се явява адв.К. и закъснява за заседанието.

Съдът констатира, че настоящето закъснение на адв.К. по настоящето

дело не е инцидентен случай. За предходно закъснение му е наложена глоба и е предупреден, че при последващо закъснение за съдебни заседания по делото отново ще бъде глобен.

С оглед на така изложените съображения, съдът, счита че за закъснението за съдебно заседание, което без малко да бъде отложено заради неговото неявяване, на адв.К., следва да бъде наложена глоба.

Така мотивиран и на осн. чл.271, ал.11 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЛАГА на А. П. К. „глоба“ в размер на 100 лв.

ПРЕДУПРЕЖДАВА същия при последващо неявяване ще му бъде наложена глоба в по-голям размер.

Определението, с което е наложена глоба подлежи на обжалване пред настоящия състав до края на съдебното заседание.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по уведомяване и явяване на страните НАМИРА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Съдът, констатира че в предходно съдебно заседание представителят на СРП е направил искане за допускане на изменение на обвинението, което е повдигнато на подс.Н.. С оглед на това, на този подсъдим и на неговия защитник, по тяхно искане беше предоставена възможност да се запознаят с новото обвинение, като делото беше отложено .

Съдът предоставя възможност на адв.К. и подс. Н. да изразят становище по направеното искане за изменение на обвинението в предходно съдебно заседание.

Адв.К.: Възразяваме срещу така предложеното изменение на обвинението. Считаме, че обвинението представлява допълнително утежняване на правното положение на подс. Н.. Освен това, обвинението представлява изменение и на съществена част от обвинението, която не включва само и единствено един съставомерен признак, а именно начина на извършване на деянието. На пръв поглед изглежда действително така, че освен първоначално повдигнатото обвинение с ОА за нанасяне на удари с метална тръба е добавен и изразът с ръце в областта на торса на Б. Д., но всъщност това изменение в обвинението е в съизвършителство, което рефлектира и върху другия подсъдим, тъй като обвинението на Н. е, че това деяние е извършено като съизвършител с Т. А.ов. Прокуратурата е сключила споразумение и е приключила наказателното производство по отношение на това обвинение, по отношение на Т. А.ов. В случая се повдига ново обвинение в съизвършителство отново с Т. А.ов, по наказателното производство, което би трябвало да си е приключило в тази си част. Ако наказателното производство, с другия подсъдим, като съизвършител е приключено и съдът допусне изменение на обвинението, то тогава следва да поиска по това дело да бъде разпитан като свидетел Т. А.ов, тъй като наказателното производство за него е приключено. В същото време, той продължава да е обвиняем по цялото наказателно производство, и не може да се смесват качества, като на обвиняем и на свидетел.

Отделно от това, както казах, вече е сключено споразумение за част от обвинението, а за другата част, която я добавя - и с ръце, е повдигнатото обвинение на единия съизвършител - на Н., а на Т. А.ов не е повдигнато такова обвинение, което внася противоречие в самата теза на обвинението, още заложен в ОА. Недопустимо е, единият обвиняем да участва като съизвършител, да бъде обвинен в едни действия, а другия обвиняем да е пак като съучастие и пак като съизвършител да бъде обвинен в други действия. От обвинението, което е записано в протокола, не става ясно - кой от двамата е нанасял удар с метална тръба и с ръце, единия по един начин, другия по друг начин или общо и по двата начина. Обвинението е неясно в тази връзка. За това, считам че не следва да бъде допускано такова изменение на ОА, особено, както казах, че в една част наказателното производство по това

обвинение и по отношение на подс.Т. А.ов е приключено, то това означава да се повдигне ново обвинение, тъй като не става ясно - кой е нанасял удари с метална тръба и с ръце. Имайки предвид всички тези обстоятелства, моля да не се допуска изменението, като са непротиворечиви и неясно посочени, и ограничават правото на защита на подс. Н., и той не знае, как да се защитава, по отношение на какви действия като съизвършител с Т. А.ов и кой от двамата какви действия е извършил.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Поддържам становището на адв.К..

СРП: Считам, че така предложеното изменение на обвинението, не утежнява процесуалното поведение на подс.Н., като не изнася противоречия в правата на двамата подсъдими, доколкото в частта посочена от адв.К., а именно обвинението на подс. Т. А.ов, наказателното производство, което е приключило за извършено престъпление по чл.129,ал.2, вр. ал.1, вр чл.20, ал.2 ,вр ал.1 от НК. Относно механизма на нанасяне на ударите е ясно посочено - както с метална тръба, така и с ръце. Като предложеното и поискано от представителя на СРП изменение на обвинение на осн. чл.287, ал.1 от НПК е с цел единствено да внесе яснота относно механизма и избягване на противоречие по отношение на това – кой подсъдим е нанасял удари и с какво .

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ, СЛЕД ПРОВЕДЕНОТО СЪВЕЩАНИЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място настоящия съдебен състав припомня на адв.К. разпоредбата на чл.248, ал.3 от НПК, съгласно която в съдебно заседание на първоинстанционния, на въззивния и касационния съд, не могат да се правят възражения за допуснати нарушения на процесуалните правила по ал.1, т.3, които не са били поставени на обсъждане в разпоредително заседание, включително по почин на съдията-докладчик или които са приети за несъществени. В конкретния случай, още в хода на разпоредителното заседание, адв.К. направи възражение за неяснота досежно обвинението за

причиняване на средна телесна повреда, което е повдигнато на двамата подсъдими, с обвинение, че същата е причинена от тях при условията на съизвършителство.

Това възражение на защитата беше оставено без уважение от настоящия съдебен състав, който прие, че не е налице посоченото процесуално нарушение, като в тази част, адв.К. не обжалва определението на съдебния състав и към настоящия момент то е влязло в сила в тази си част и съответно за него е приложима разпоредбата на чл. 248, ал.3 от НПК, и допълнителни съображения в тази насока не следва да бъдат излагани.

В случай, че възражението на адв.К. в днешното съдебно заседание се отнася за неяснота на новоповдигнатото обвинение, ако бъде допуснато предложеното от прокуратурата изменение на обвинението, повдигнато на подс. Н., то съдът следва да отбележи следното:

В обстоятелствената част на ОА подробно са описани фактическите действия на всяко едно от подсъдимите лица, а именно са описани твърдените от прокурора нанесени удари на пострадалия Б. П. Д., както от подс. А.ов, така и от подс.Н.. Както бе коментирано и от прокурора и от адв.К., по отношение на това обвинение производството по делото е приключило за подс. Т. А.ов, с одобряване на споразумение от друг състав на съда.

С направеното в предходното съдебно заседание изменение на обвинението, прокуратурата навежда допълнителен факт, като твърди, че съпричастността на подс. Н. към причиняване на съставомерната телесна повреда се е проявила, както в нанасяне на удари с метална тръба, така и с нанасяне на удари с ръце в областта на торса на Б. Д..

При това положение, прокуратурата подвигна ново обвинение на подс. Н., като твърди, че е налице съществено изменение на обстоятелствената част на ОА, доколкото при първоначалното обвинение, се е твърдяло, че той е нанесъл само удари с метална тръба. При това положение се налага извод за това, че изменението на обвинението не е обосновано с прилагане на закон за по - тежко наказуемо престъпление, а именно е обосновано със съществено изменение на обстоятелствената част на ОА.

Добавянето на допълнителни факти, с цел уточняване на механизма на причиняване на съставомерната телесна повреда е именно съществено

изменение на обстоятелствената част на ОА, с оглед на което настоящият съдебен състав счита, че така направеното изменение на обвинението от страна на СРП е допустимо, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДОПУСКА изменение на обвинението, което е повдигнато от СРП по отношение на Д. В. Н., като производството по делото по отношение на него продължава по измененото обвинение от представителя на СРП, вписано в протокола от предходното съдебно заседание, а именно:

СРП обвинява Д. В. Н., с ЕГН: 0*****, в това че на 23.08.2022 г., около 16:30 часа, в ***** при условията на съучастие, като съизвършител с Т. В. А.ов, чрез нанасяне на удари с метална тръба и с ръце в областта на торса на Б. П. Д., му причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на седмо, осмо и девето леви ребра по мишнична линия, което реализирало медико[1]биологичния квалифициращ признак „трайно затруднение в движението на снагата“ за срок по-голям от 30 дни, като деянието е извършено при условията на опА. рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „А“ от НК, след като Н. е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК, както следва: С протоколно определение от 04.06.2021 г., с което било одобрено споразумение по НОХД № 1907/2021 г. по описа на СГС, НО, влязло в сила на 04.06.2021 г., на основание чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 4 от НК, му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, при първоначален „общ“ режим за изтърпяване на така наложеното наказание, като цифровата квалификация на деянието остава същото - престъпление по чл. 131а, вр. чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „А“ от НК.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на състава запитва подс. Н. разбира ли обвинението, което му е повдигнато и желае ли да даде обяснения?

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Разбирам го. Не желая да давам обяснения.

СРП: Нямам доказателствени искания, считам делото за изяснено от фактическа страна.

Адв.М.: Нямам доказателствени искания.

Адв.К.: Ние правим искане да бъде разпитан по това обвинение, като свидетел Т. А.ов.

СРП: Считам, че доколкото подс. А.ов продължава да участва в производството в това си процесуално качество, не следва да бъде като свидетел и подсъдим. Като подсъдимият, не следва да бъде разпитан в качеството на свидетел, но той може да даде обяснения, в случай, че желае да даде такива.

Съдът, след като взе предвид становището на СРП по направеното доказателствено искане от адв.К. за допускане до разпит в качеството на свидетел на Т. А.ОВ по обвинението, което е повдигнато с ОА на подс. Д. Н., доколкото спрямо Т. А.ов производството по това обвинение е приключило с одобряване на споразумение, намира това доказателствено искане за недопустимо и неоснователно, тъй като е в противоречие с разпоредбата на чл.118, ал.1, т.1 от НПК. Съгласно тази разпоредба, не могат да бъдат свидетели лицата, които са участвали в същото наказателно производство в друго процесуално качество, освен обвиняемия спрямо когото производството е прекратено или завършено с влязла в сила Присъда. В конкретния случай по отношение на подс.Т. А.ов, действително наказателното производство по обвинението, което му е повдигнато за престъпление по чл.129, ал.2, вр. ал.1, вр чл.20, ал.2 ,вр ал.1 от НК, с което му е повдигнато обвинение за извършено престъпление за причиняване на средна телесна повреда на пострадалия Б. Д. в съучастие с подс. Д. Н., действително е прекратено с одобряване на споразумение на друг съдебен състав, но разпоредбата на чл.118,ал.1, т.1, от НПК визира случаите, в които наказателното производство на конкретния обвиняем, който се иска да бъде разпитан в качеството на свидетел, е изцяло приключило. Логиката на това

законодателно разрешение се коренни именно във факта, че обвиняемия по отношение по който е приключило наказателното производство, след този момент нататък той няма процесуалното качество на обвиняем или подсъдим в хода на съдебното производство, а само и единствено качеството на свидетел и с оглед разпоредбата на чл.290,ал.1 от НК ще носи наказателна отговорност за фактите, които е изложил в качеството на свидетел.

Такава отговорност, обаче, не носи лице което дава показания в качеството на свидетел по обвинение, по което производството за него не е приключило, ако той продължава да има качеството на обвиняем или подсъдим по други обвинения, които са му повдигнати по същото наказателно производство.

С оглед на това, искането на адв.К. за допускане до разпит в качеството на свидетел на подс.А.ов е неоснователно, тъй като противоречи на закона.

Така мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. К. за допускане на разпит в качеството на свидетел на подс. Т. А.ов.

СРП: Нямам доказателствени искания

Адв.М.: Нямам доказателствени искания

Адв. К.: Считаме делото за изяснено, доколкото съдът смята така. В разпоредбата на чл.118, както цитирахте, не предполага изцяло прекратяване на наказателното производство, „обвинението“ пише да е в единствено число, в което е Т. А.ов.

Съдът констатира, че възражението на адв.К. представлява несъгласие с мотивите, изложени от настоящия съдебен състав, с които не беше допуснато неговото доказателствено искане, а по тези обстоятелства, съдът вече се произнесе.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания по доказателствата.

ПОДСЪДИМИТЕ/поотделно/: Няма да даваме обяснения.

СЪДЪТ, с оглед липсата на доказателствени искания от страните по чл.275 от НПК и на осн.чл.283 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените и приложени по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ СЧЕТЕ делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО

и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв.М.: Бих искала да допуснете очна ставка между М. и собственика на заложената къща, за това кой именно е извършил залагането на вещите.

Съдът, по така направеното доказателствено искане от адв.М., намира че същото първо не е своевременно направено, защото съдебното следствие вече е приключено. На адв.М. няколко пъти ѝ е дадена възможност, като е запитвана дали има доказателствени искания, и тя посочи, че няма такива. Освен това, настоящият съдебен състав счита, че по отношение на факта, за който се иска допускане на очна ставка, между показанията на посочените двама свидетели, дори от самата адв. М. не се твърди, че са налице противоречия.

Така мотивиран, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

СРП: Поддържам изцяло обвинението, така както е внесено с ОА, както срещу подс. Т. А.ов, за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, и по чл.216, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК, така и срещу подс. Д. В. Н. за извършено престъпление по чл.131, вр. чл.129,ал.2, вр. ал.1, вр, чл.20,ал.2, вр. ал.1, вр. чл.29,ал.1, от НК.

С оглед изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 (чл.4, т.2) и ЗЗЛД (§1, т.4, от ДР, чл.42 и чл.45), съдът запита присъстващите в съдебната зала дават ли съгласието си да се изготви звукозапис по време на заседанието, с цел прецизно изготвяне на съдебния протокол.

Присъстващите (поотделно): Даваме съгласие да се изготви звукозапис по време на съдебното заседание.

С оглед на даденото съгласие, от този момент нататък, председателят на състава разпорежда да се изготвя звукозапис по време на съдебното заседание, за целите на прецизното изготвяне на съдебния протокол, който запис да се унищожи след изтичане на 3-дневен срок от изготвяне на протокола.

СРП: Считам, че внесеното с ОА обвинение и допуснатото от съда изменение на обвинението по отношение на подс. Н. се подкрепя и от събраните по ДП и съдебно такива доказателства, като следва да бъдат отчетени ясната последователност, подробност и категоричност, с която пострадалият описва действията на всеки един от двамата извършители, както и че деянието е извършено в светлата част на денонощието. Свидетелите М. и Д., които добре познават извършителите и в показанията си дадени в хода на ДП, така и в съдебната фаза на наказателното производство отново посочват лицата като извършители на всяко от деянията, за които показанията на разпитаните свидетели са последователни, логични вътрешно непротиворечиви и взаимно подкрепящи се, поради което, считам че същите следва да се кредитират.

Предвид наличието на така описаната фактическата обстановка, считам

че може да бъде изведен единствен възможен извод относно авторството на всяко от престъпленията на Т. А.ов и Д. Н. по повдигнатото им обвинение.

Предвид изложеното, моля да признаете подс. Т. А.ов, за виновен по така повдигнатото му обвинение и на осн. чл.195,ал.1,т.3 вр. ал.194, ал.1 ,вр ал.26, ал.1 от НК, вр. чл.54 да наложите на подс. А.ов наказание ЛОС в размер над предвидения минимален такъв, но под средния и на осн. чл.216, ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.54 от НК, на същия да бъде наложено наказание ЛОС в размер на 1 г. като моля след индивидуализация на наказанието, на осн. чл.23, ал.1, да наложите на подс. А.ов едно общ най- тежко наказание ЛОС, което да бъде изтърпяно при строг режим.

При индивидуализация на наказателната отговорност на подс. А.ов, считам че следва да бъде отчетено обремененото му съдебно минало, а от друга страна и спрямо пострадалия Б. Д., наред със нанесената му телесна средна повреда, изразяваща се в счупване на седмо, осмо и девето леви ребра по мишнична линия, което е реализирало медико-биологичния квалифициращ признак „трайно затруднение в движението на снагата“ за срок по-голям от 30 дни, му е причинена и лека телесна повреда, както и че деянията, за които е повдигнато обвинение на подс. А.ов са извършени в условията на реална съвкупност.

Моля да признаете подс. Д. Н. за виновен по обвинението по чл.131, ал1, вр. чл.129,ал.2, вр. ал1, вр. чл.20, ал.2, вр, ал.1 ,вр чл.29, ал.1, б.а от НК, като при условията на чл.54 от НК му наложите наказание ЛОС в размер над предвидения минимален такъв, но под средния. Като при определяне на наказателната му отговорност индивидуализацията на наказанието на подс.Н., считам че следва да се вземе предвид отегчаващо отговорността обстоятелство, а именно че същият е осъждан като се вземат предвид извън тези характеризиращи настоящето деяние като извършено при условията на опА. рецидив.

Адв.К.: Първоначално ДП е образувано за „грабеж“, и във връзка с този „грабеж“ е задържан Т. А.ов и му е повдигнато обвинение за грабеж. В процеса на разследването се установява, че вещта, която е била предмет на грабеж, а именно „моторна резачка“, не е била с цел отнемане на собствеността първоначално, а тази идея и това съзнание на отнемане на

вещта се е появила по- късно, след като били нанесени материални щети на автомобилите и след като били нанесени телесни повреди на нейния собственик Б. П.. Тези становища, за да измени обвиненията, прокуратурата ги е повдигнала по инстанционен контрол и е стигнало до Апелативната прокуратура, която лаконично е потвърдила становището на прокурор Ф., че независимо от това, че има едновременно и насилствени действия и отнемане на вещ, не става дума за грабеж, а става дума за отделни престъпления.

Не можем да кажем дали прокурора се ползва с позиции във високите среди на прокуратурата, включително и военната прокуратура, но това разрешение противоречи на масовата съдебна практика. Независимо от всичко, с внесения ОА е повдигнато обвинение на Д. Н., който почти изцяло на ДП до самия край, не е имал никакво качество, не е имал защита и не е участвал по никакъв начин в процесуално-следствени действия. При извършените разпити пред съдия, и при извършените разпознавания и други действия, огледи, Н. не е имал никакво качество в ДП. Даже е призоваван като свидетел. В края на ДП, след променените показания на свидетелите М. и Б. П., е повдигнато обвинение и на Д. Н. в съучастие като съизвършител с А.ов за причиняване на средна телесна повреда. Считам, че повдигнатото обвинение на Д. Н. в съучастие като съизвършител на Т. А.ов, за причиняване на средна телесна повреда е неправилно. Считам, че това обстоятелство е важно да се отбележи, с оглед на еволюцията на идеята на прокуратурата, завършена накрая, с допълнителни действия и допълнително обвинение след приключване на съдебното следствие, което съдът допусна извънредно и след приключване на съдебното следствие, а не допуска извънредно доказателствени искания.

По отношение на обвинението в съучастие, действително Т. А.ов се е признал за виновен за нанасяне на удари - с ръце и с метална тръба в областта на торса на подс. Б. Д., което споразумение не може да ползва твърдения за негов съучастник Д. Н., тъй като споразумението освен на самопризнание, следва да почива и на фактите и обстоятелствата и на доказателствата по делото.

Как могат да бъдат нанасяни въпросните удари, така че да се достигне до инкриминираната телесна повреда. В миналото съдебно заседание вещите лица в СМЕ, ясно и категорично посочиха следното: Увреждането в областта

на гръдния кош, със счупване на три ребра, изисква още по-голяма кинетична енергия и не може да се получи при нанасяне на удари с юмрук или удари с юмруци. Възможно е с един удар с метална тръба да се получат тези увреждания на ребрата. По - нататък вещото лице казва ясно - при увреждане причинено с тръба има характерни съдебно медицински особености, получават се мекотъканни травми, двойно ивичести кръвонасядания, предвид ограничения размер на контакта с тялото и изразената му дължина. Други допълнителни травми, които да са повърхностни, външни или травми от нанесени юмруци не са констатирани в СМЕ.

Теоретично казват вещите лица е възможно да се получат мекотъканни увреждания и кръвонасядания и евентуално разместване на ребрата, ако се нанесе точно удар в счупените ребра. Обаче, е възможно да се получат такива увреждания с един удар с метална тръба, може да се получат с наслагващи удари с тръба да се получат, но не и с ръце. Тези изявления са категорични на вещото лице, че по никакъв начин с ръце, не могат да се получат такива травми и такива удари, тъй като е нужна голяма кинетична енергия на предмет, като металната тръба и от друга страна е необходима кинетична повърхностен контакт, която да премине през меките тъкани и да достигне до костните тъкани, за да предизвика счупване на ребрата. Само това е достатъчно да се твърди, че с ръце, а не с метална тръба, само с един удар биха могли да се получат инкриминираните травми.

В обвинението в ОА, в обстоятелствената част пише, че по отношение на Н., че той взел металната тръба и нанесъл удар в областта на ребрата на св.Д., а след това нанесъл удари с юмруци. Тези твърдения в ОА противоречат именно точно на свидетелите, които прокуратурата кредитира, а именно като свидетели-очевидци.

Свидетелката М. твърди, че „Т. стоеше на стълбите и Б. докато ми крещеше и говореше, той стана Т., взе една тръба и започна да удря по колата на Б.. След това Б. крещеше на мен. Т. тръгна към Б. и го удари с тръбата, през лицето, доколкото си спомням. След това Т. удари Б.. След това Б. го хвана и се сбориха двамата“, а по-нататък се твърди „Д. го удряше отзад в гръдния кош, не помня в коя страна. Удряше го с юмруци“.

Съдът предупреждава адв.К., че не е нужно да чете дословно показанията, дадени от всички свидетели в хода на съдебното следствие, че съдът е вече запознат с тях и е достатъчно само и единствено да се позове на тях и да анализира свидетелските показания в пледоарията си, без дословно да ги цитира.

АДВ.К.: Възразявам да ми ограничавате правото да изразявам пледоарията си свободно по отношение на съдебното следствие. Не случайно цитирам точно и конкретни обстоятелства от един свидетел, най-големият очевидец, който е любимец и на пострадалия и на обвиняемия. Държа да отбележа, че същата свидетелка твърди следното „Д. не съм видяла да удря с тръбата. Аз го видях да удря Б. с ръце, а не с тръбата. С юмрук, с тръба не съм го виждала той да удря“.

По-нататък свидетелката потвърждава тези свои впечатления, без да ги цитирам дословно, като отбелязва, че обратно на отбелязаното в ДП, такова нещо, което е записано в разпита на ДП, тя не си спомня, напротив ясно си спомня тези обстоятелства, които са посочени в разпита в съдебното производство.

Ще обърна внимание и на разпита на свидетеля М., последно, относно обстоятелствата, именно в които ясно твърди, че „Аз бях извън двора, когато Т. дойде с резачката. Д. и аз ги разтървахме, но те продължиха да се бият“. В нито едно от показанията на свидетелите- очевидци, които може да твърдим за независими свидетели, извън св.Б. Д., който е пострадал, или извън показанията на извършителите, не се твърди в показанията, Д. да е нанасял удари с метална тръба. В обстоятелствата в ОА, неясно откъде се извежда такова обстоятелство, което не се потвърждава от нито едно от свидетелите. При положение, че вещото лице твърди за невъзможност на нанасяне на телесната повреда само с ръце, така както е обвинението. Независимо дали става дума за юмруци, шамари, или не знам какво се има предвид в обвинението „с ръце“, считам, че обвинението е недоказано и неоснователно в тази си част по отношение на Д. Н.. Доказателствата са в няколко посоки и са категорични.

Не е оспорена нито експертизата на вещите лица, нито показанията на свидетелите в тази връзка. Такава е и житейската и елементарна логика,

когато по-ясен начин се твърди, че намесата на Н. е само и единствено да разтърве борещите се Т. и Б., до такава степен, че Т. да се задушава и да не може да диша. Това са показанията на свидетелите. Неговата намеса е само и единствено да ги разтърве и да ги отдалечи, а няма за цел умишлено да нанася телесни повреди или да прави наранявания върху когото и да е било. Независимо, че в условията на самозащита и това би било допустимо. Защото е по-добре да се нанесе една средна телесна повреда, отколкото да се задуши едно човешко същество и да не може да диша и да не може да живее.

За това, считам, че всички тези обстоятелства, водят до извода, независимо от усилията на прокурора, до невинност по отношение на действията на Д. Н.. От една страна, не е налице субективния елемент, няма умисъл в тези действия, т.е. целенасочено да вземе тръба и да нанася удари без причина. От друга страна няма го и обективния елемент, няма категорични доказателства, именно въпросната тръба, която е била хвърлена на земята, да е взета от Н. и да е нанасял удари. Доказателствата не са категорични, дори да има 1 процент, то се ползва от обвиняемото лице. За това настояваме да се постанови оправдателна присъда по постановеното обвинение спрямо Н..

Адв. М. : Моля да постановите оправдателна присъда спрямо подзащитния ми, тъй като, считам, че по делото не бяха събрани доказателства относно това, каква е повредата на лекия автомобил. Разбрахме, че той е стоял през цялото време, не е излизал от двора и се е ползвал, като складово помещение. В тази връзка, може би самият той е бил повреден след като не е бил в движение. Евентуално е бил изпотрошен външно, а не точно в деня, в който е станал инцидента. От друга страна относно моторната резачка, която се твърди, че Т. е заложил в заложената къща, също така не стана ясно дали тя е собственост, не бяха представени никакви документи, на пострадалия Б. - собственик на Хостела или отново е притежание на друго лице. Тя е била заложена в заложената къща с друга лична карта, не с тази на Т.. Така, че по отношение на тези две деяния, моля да постановите оправдателна присъда, тъй като не са събрани доказателства относно деянието.

ПОДСЪДИМИЯТ А.ОВ: Поддържам казаното от адвоката си.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Поддържам пледоарията на адв.К..

На осн.чл.297, ал.1 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИТЕ :

ПОДСЪДИМИЯТ А.ОВ: Моля да ми вземете по - леката мярка или оправдателна.

ПОДСЪДИМИЯТ Н.: Бих искал да бъда оправдан, защото не съм виновен.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ на тайно съвещание за постановяване на присъдата по делото, като уведоми страните, че същата ще бъде обявена в 16:00 часа.

След съвещание, **СЪДЪТ ОБЯВИ** присъдата публично, в присъствието на страните и същия секретар.

Съдът уведоми страните, че мотивите към нея в писмен вид ще бъдат обявени в срок до 60 дни.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:.....

СЕКРЕТАР:.....

След обявяване на присъдата, на осн.чл.309 от НПК, **СЪДЪТ** служебно се занима с въпроса за законосъобразността на взетите по отношение на подсъдимите **Т. В. А.ОВ и Д. В. Н.** мерките за неотклонение

Съдът констатира, че подс. Т. В. А.ов по настоящето дело е с МНО „Задържане под стража“, наложена още в хода на ДП. С обявената присъда по настоящето дело му е наложено наказание ЛОС, което следва да се изтърпи ефективно, след влизане на сила на присъдата. С оглед на наличните данни по делото, настоящият съдебен състав, счита, че продължава да е налична опасността същият да извърши друго престъпление или да се укрие, при изменение на мярката му за неотклонение в по-лека, поради което същата следва да бъде потвърдената.

Подс. **Д. В. Н.** по настоящето дело е с МНО „Подписка“. Същевременно, обаче, същият е с наложена МНО „задържане под стража“ по друго наказателно производство, при което положение, МНО „Подписка“ по настоящето дело е в обективна невъзможност да бъде изтърпявана, поради което, съдът намира, че следва да се отмени.

Така мотивиран, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА взетата, по отношение на подсъдимия **Т. В. А.ОВ**, с ЕГН: ***** мярка за неотклонение **”ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТАЖА.”** по д.п. №1415/2022г. по описа на 03 РУ СДВР пр.пр. № 31235/2022г. по описа на СРП.

ОТМЕНЯ взетата, по отношение на подсъдимия **Д. В. Н.**, с ЕГН: ***** мярка за неотклонение **”ПОДПИСКА.”** по д.п. №1415/2022г. по описа на 03 РУ СДВР пр.пр. № 31235/2022г. по описа на СРП.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред СГС, отделно от присъдата .

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:30 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____